

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

The assessment of the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554)

Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

จันทนา แสนสุข^{1*} วรณา ศรีเพ็ชรพร¹ ศิริรัตน์ สัยวุฒิ¹

โสรยา สุภาพล¹ และ ปรีชา ไตรรุ่ง¹

Jantana Sansook^{1*}, Wanna Sripetcharaporn¹, Sirirat Saiyawut¹,

Soraya Supaphol¹ and Preecha Trairung¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และด้านผลผลิตของหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตร 4 ฝ่าย จำนวน 133 คน ได้แก่ 1) ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน 2) นักศึกษาปัจจุบัน 3) ศิษย์เก่า 4) ผู้ประกอบการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน และศิษย์เก่า เห็นด้วยมากที่สุดต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ในทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร ในขณะที่นักศึกษาปัจจุบัน เห็นด้วยมากที่สุดต่อด้านผลผลิตของหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน ศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยเห็นด้วยมากที่สุดต่อคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา/อาจารย์ผู้สอนและกลยุทธ์การสอน ส่วนด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนเห็นด้วยมากที่สุดต่อการวัดและประเมินผล ในขณะที่นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุดต่อการให้คำปรึกษา สำหรับด้านผลผลิตของหลักสูตรเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่าผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาปัจจุบัน เห็นด้วยมากที่สุดต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สำหรับศิษย์เก่าและผู้ประกอบการ เห็นด้วยมากที่สุดต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งผลของการวิจัยเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมต่อไป

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร กระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร ผลผลิตของหลักสูตร

¹ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ 13000

¹ Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi 13000

* Corresponding author. E-mail: jantana_tuk@hotmail.com

Abstract

This research has a purpose to assess the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554) Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi in 3 aspects namely: 1) the program input factor 2) the program process of the performance and, 3) the program outcome. The questionnaire was used for data collecting from the related person in 4 aspects which were 133 people together; 1) the curriculum administrators and lecturers, 2) the current students, 3) the alumni and, 4) the business entrepreneurs. The obtained data were analyzed through the descriptive statistics; the frequency, the percentage, the mean and the standard deviation.

The research finding revealed that the curriculum administrators/lecturers and alumnus had the highest agreement on the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554) in every aspect while the highest rate was the curriculum process of performance. Controversy, the current students had the highest rate on the curriculum outcomes.

Considering to the curriculum input found that the curriculum administrators/lectures, current students and alumnus had the highest agreement in the attribution of the students/lectures and teaching strategy. Besides that the curriculum process of performance was found that the curriculum administrators/lecturers had a highest agreement which was the measurement and assessment. Controversy, the current students and alumnus had a highest agreement which was the counseling. Considering to the attribution of the graduates found that the curriculum administrators/lectures and current students had the highest agreement in the aspect of the graduates attribution that the highest rate was the interpersonal. For the alumni and entrepreneurs had the highest rate about the graduates' attribute which was the virtue and ethnic. The research finding will be a guide for the administrators to improve the Master of Business Administration Program at the Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi appropriately for the learners and society.

Keywords: curriculum assessment, program input factor, program process of performance, program outcome

บทนำ

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เป็นกระบวนการที่ช่วยสนับสนุนให้มนุษย์มีความรู้ มีทักษะในการสร้างประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคมส่วนรวม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สถาบันการศึกษาจึงได้นำมาตรการต่างๆ มาใช้ในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สกอ.) และได้รับการยอมรับจากสถานประกอบการ นำมาซึ่ง

ความภาคภูมิใจของผู้เรียน การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา พิจารณาได้จากคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติเหมาะสม สามารถปฏิบัติหน้าที่การงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน ดังนั้น กระบวนการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและยั่งยืน ย่อมเป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง สถานประกอบการที่ต้องใช้บัณฑิต ให้มีความมั่นใจได้ว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันนั้นๆ จะเป็นคนดี คนเก่งที่สามารถทำ

ประโยชน์ให้กับสังคม ตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าในกระแสโลกาภิวัตน์ การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา โดยหน่วยงานที่จัดการศึกษาในระดับปริญญา ได้แก่ มหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งการศึกษาในระดับปริญญา จำแนกออกได้เป็น ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งได้แก่การศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งในอดีตผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะเข้าสู่สถานประกอบการโดยไม่ประสงค์ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกมากนัก แต่ปัจจุบันความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพิ่มจำนวนมากขึ้น อาจเนื่องมาจากนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมในการพัฒนาคนทางด้านการศึกษาของรัฐบาล ประกอบกับค่านิยมในสังคมไทยที่ให้ความสำคัญต่อผู้ที่มีการศึกษาสูงมากกว่า ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีโอกาสเลื่อนตำแหน่งงานในระดับที่สูงขึ้น จากสภาพการดังกล่าว จึงเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้บุคคลพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นจนเป็นเหตุให้สถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของไทยในปัจจุบันทั้งของรัฐและเอกชน จัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความต้องการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี สามารถเลือกเข้าศึกษาต่อได้ตามความต้องการ

ปีการศึกษา 2554 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้ทุกหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai qualifications

framework for higher education, TQF:HEd) ซึ่งเป็นกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของประเทศ ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้หลักสูตรระดับปริญญาโทที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่จะปรับปรุงใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ใช้บังคับ ข้อ 4.2 หลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์วงจรความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ และข้อ 16 การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพ การศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, วิทยาลัยการจัดการ, 2554) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เริ่มรับนักศึกษา รุ่นแรก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2558 รับนักศึกษาเป็นรุ่นที่ 4 มีผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง

พ.ศ. 2554) ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 12 คน และอยู่ระหว่างการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ และค้นคว้าอิสระ ซึ่งคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2558 อีกไม่น้อยกว่า 30 คน ซึ่งตามกรอบระยะเวลาตามเกณฑ์ต้องมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมและทันสมัย การประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนสำคัญ ที่ทำให้ทราบถึงคุณค่าของหลักสูตร จุดเด่น จุดด้อย ปัญหาอุปสรรค และสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร ซึ่งผลการประเมินที่ได้จะสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จึงดำเนินการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ใน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรและด้านผลผลิตของหลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของหลักสูตร คุณภาพของผลผลิตที่ได้จากหลักสูตรมีความเหมาะสมตามความต้องการของสถานประกอบการและสภาพสังคมในปัจจุบันมากนักน้อยเพียงใด ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์โดยตรงสำหรับผู้บริหารหลักสูตรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ส่งผลให้ได้ผลผลิต ได้แก่ มหาบัณฑิตที่มีศักยภาพและเป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลสุวรรณภูมิ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และด้านผลผลิตของหลักสูตร

วิธีการศึกษา

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน 133 คน ประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ กรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 ถึงปีการศึกษา 2557 จำนวน 32 คน 2) นักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ที่เข้าปีการศึกษา 2555 ถึง 2557 จำนวน 81 คน 3) ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ที่เข้าปีการศึกษา 2555 ถึง 2557 จำนวน 10 คน และ 4) ผู้ประกอบการที่เป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้างานหรือผู้ใช้งานของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ที่เข้าปีการศึกษา 2555 ถึง 2557 จำนวน 10 คน โดยเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม พ.ศ. 2558 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive analysis) ได้แก่ ความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม สำหรับผู้บริหารหลักสูตรและ อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คือข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่ 2 คือ ความคิดเห็นต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรด้านกระบวนการดำเนินการ เกี่ยวกับหลักสูตร และด้านผลผลิตของหลักสูตร ส่วนแบบสอบถามสำหรับผู้ประกอบการ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คือข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่ 2 ได้แก่ ความคิดเห็นต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้วยการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยอาจารย์ประจำ หลักสูตรจำนวน 5 คน ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.6-1.0

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถาม ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และผู้ประกอบการที่เป็น ผู้ใช้งาน มหบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปผลดังนี้

1.1 ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน จำนวน 32 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง

35-45 ปี มีสถานภาพเป็นอาจารย์ผู้สอนอยู่ใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี

1.2 นักศึกษาปัจจุบัน จำนวน 81 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25-30 ปี ทำงานอยู่ในหน่วยงานเอกชน ในตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติ

1.3 ศิษย์เก่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25-30 ปี ทำงานอยู่ในหน่วยงานเอกชน ตำแหน่ง พนักงานระดับปฏิบัติ ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001-40,000 บาท สถานภาพการทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษาคือทำงานในตำแหน่งเดิม

1.4 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุน้อยกว่า 30 ปี และมากกว่า 50 ปี ทำงานในหน่วยงานเอกชน ในตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางระดับต้นและเจ้าของธุรกิจ

2. ความคิดเห็นต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิตามองค์ประกอบ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรด้าน กระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และด้าน ผลผลิตของหลักสูตร มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความคิดเห็นต่อหลักสูตร

จาก (Table 1) ความคิดเห็นต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เกี่ยวกับ องค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และ ด้านผลผลิตของหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารหลักสูตร/ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า เห็นด้วยโดยรวมในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการ เห็นด้วยในระดับมาก

Table 1 The mean and the standard deviation of the attitude to the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554).

the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554)	the curriculum administrators/ lecturers		the current students		alumnus		entrepreneurs	
	mean	agree	mean	agree	mean	agree	mean	agree
1. inductive factors of curriculum	4.42	highest	4.19	high	4.25	highest	-	-
2. the process of curriculum	4.46	highest	4.16	high	4.53	highest	-	-
3. the product of curriculum	4.40	highest	4.33	highest	4.43	highest	4.08	high
total	4.42	highest	4.23	highest	4.40	highest	4.08	high

2.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

จาก (Table 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา ปัจจุบัน และศิษย์เก่า มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ เห็นด้วยมากที่สุดต่อปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ด้านคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา/อาจารย์ผู้สอนและกลยุทธ์การสอนเป็นลำดับแรก เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทุกฝ่ายให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพการเรียนการสอนมากที่สุด โดยเชื่อมั่นว่าอาจารย์ผู้สอนและกลยุทธ์การสอนของอาจารย์จะเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ สำหรับผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญในการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของหลักสูตรที่ให้แนวทางเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาโดยกำหนดให้ในแต่ละรายวิชาควรมีอาจารย์ผู้สอนร่วมกันอย่างน้อย 2 คน กล่าวคือ เป็นอาจารย์ประจำภายในมหาวิทยาลัยไม่เกินร้อยละ 60 และเชิญ

อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกที่อยู่ในภาคธุรกิจและมีประสบการณ์ตรงเข้ามาร่วมสอน ร้อยละ 40 ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้รับความหลากหลายและมีความรู้กว้างขวางมากขึ้นตามประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนจึงเห็นด้วยมากที่สุดกับการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญ มีประสบการณ์มาบรรยายพิเศษ จึงเป็นผลให้นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าเชื่อมั่นในคุณวุฒิอาจารย์ผู้สอนที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ตรงตามเนื้อหารายวิชา พร้อมทั้งสามารถดูแลเอาใจใส่ในการเรียนของนักศึกษาเป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนเป็นบุคลากรที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ซึ่งอาจพบปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างเวลาเรียนและเวลาทำงาน การดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ผู้สอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

สำหรับปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ที่ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้ายคือปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ อาจเนื่องจาก ปัจจัยสำคัญที่มี

ผลต่อกระบวนการเรียนรู้ได้แก่ ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ไม่รวดเร็วเท่าที่ควร ซึ่งนักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียนเนื่องจาก ผู้เรียนจะต้องค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการเรียนและการทำวิจัย ซึ่งผลจากการใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ ในทันที นอกจากนี้ ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่ายังมีความเห็น สอดคล้องกันอีกว่า หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ในห้องสมุดไม่เพียงพอต่อความต้องการ อาจเนื่องมาจากเวลาที่นักศึกษาต้องการใช้ ห้องสมุดเป็นเวลาหลังจากที่ตนเลิกงานแล้ว ในขณะที่เดียวกันห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต้องปิด ตามเวลา ดังนั้น นักศึกษาจึงสามารถใช้ได้เฉพาะห้อง สืบค้นของคณะเท่านั้น ซึ่งมีปริมาณหนังสือ หรือ วารสารยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ เช่นเดียวกับ งานวิจัยที่ยังมีจำนวนน้อย เพราะปริมาณนักศึกษาที่ สำเร็จการศึกษามีน้อยเช่นกัน เนื่องจากหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพิ่งเปิดการเรียนการสอน เป็นรุ่นที่ 9 และในแต่ละรุ่นมีจำนวนนักศึกษาน้อย จึงทำให้ปริมาณงานวิจัยยังไม่เพียงพอต่อความ ต้องการ สำหรับความคิดเห็นต่อปัจจัยนำเข้าของ หลักสูตร ในด้านต่างๆ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) วัตถุประสงค์หลักสูตร พบว่า ผู้เกี่ยวข้อง กับ หลักสูตรทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วยมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร เนื่องจากตระหนักดีว่าหลักสูตรที่กำหนด วัตถุประสงค์ชัดเจนสอดคล้องกับความต้องการ ของสังคมและประเทศชาติ จะทำให้ผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายได้ สำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอนมุ่งหวัง ที่จะให้มหาบัณฑิตของหลักสูตร เป็นบุคคลที่มี

คุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและมีความ รับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ มีความรู้และ ความชำนาญในการบริหารธุรกิจได้อย่างมืออาชีพ ตามมาตรฐานสากล และมีความใฝ่รู้ มุ่งแสวงหา ความรู้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง ทั้งนี้เพื่อ ต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพ การงานได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จใน อาชีพนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของศิษย์เก่า ที่เห็นด้วยมากที่สุดกับ วัตถุประสงค์คือ มีความใฝ่รู้ มุ่งแสวงหาความรู้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง เพราะตระหนักดีว่า การทำงานนั้นต้องเผชิญกับ ปัญหาหลากหลายรูปแบบ ซึ่งอาจไม่เคยเรียนรู้จาก ห้องเรียน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสวงหาความรู้ ใหม่ๆ มาแก้ปัญหาให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้น ดังนั้น ความใฝ่รู้จึงมีความจำเป็นมากที่สุดในการ ทำงาน ในขณะเดียวกัน นักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วย มากที่สุดต่อการมีจิตสาธารณะ ตระหนักรู้และคำนึงถึง ส่วนรวม จิตที่คิดสร้างสรรค์เป็นกุศล และมุ่งทำกรรมดี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม อาจเนื่องมาจากนักศึกษา ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ และต้องการความร่วมมือ ร่วมใจความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการเรียน มากที่สุด เพื่อมุ่งให้ทุกคนถึงจุดหมายปลายทางคือ การสำเร็จการศึกษาได้อย่างพร้อมเพรียงกัน สอดคล้องกับ การศึกษาของครุฑ (2550) พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์เห็นว่าวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรมีความเหมาะสมมากที่สุด

ส่วนข้อที่เห็นด้วยน้อยที่สุดนั้น ผู้บริหาร หลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาปัจจุบันมี ความเห็นสอดคล้องกันคือ มีทักษะในการวิจัยเชิง คุณภาพและเชิงปริมาณรวมทั้งการสร้างสิ่งประดิษฐ์

นวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มาใช้ได้อย่างเหมาะสม อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร หลักสูตร อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาปัจจุบันให้ความสำคัญกับการมีคุณธรรมจริยธรรมและการมีความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ในการทำงานมากกว่า นอกจากนี้ผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และค้นคว้าอิสระ และพบว่านักศึกษามีความมุ่งมั่นและอดทนในการทำวิจัยน้อย เพราะมีภาระงานประจำมาก ประกอบกับ นักศึกษาปัจจุบันยังอยู่ในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ และค้นคว้าอิสระ จึงทำให้ทักษะในการทำวิจัยยังไม่เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ ซึ่งตรงกันข้ามกับศิษย์เก่าที่ผ่านกระบวนการทำวิจัยเรียบร้อยแล้ว จึงเห็นด้วยในระดับมากที่สุดกับวัตถุประสงค์ที่ให้นักศึกษามีทักษะในการทำวิจัย แต่เห็นด้วยน้อยที่สุดกับ วัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการถ่ายทอด นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากศิษย์เก่าที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ อาจยังไม่ตระหนักถึงความจำเป็นในการสื่อสารและทักษะในการถ่ายทอดข้อมูลที่เป็นต้องใช้เมื่อก้าวขึ้นเป็นผู้บริหารในอนาคต

2) โครงสร้างและเนื้อหารายวิชา พบว่าผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนนักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วยมากที่สุดต่อโครงสร้างและเนื้อหาวิชา เนื่องจากมีความเข้าใจในภาระงานของหน่วยงานภาคธุรกิจว่าเกี่ยวข้องกับรายวิชาใด ที่ผู้เรียนจะสามารถนำรายวิชาที่ศึกษาไปประยุกต์ใช้กับงานได้ดี

ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนเห็นด้วยมากที่สุดต่อการจัดการศึกษาระบบทวิภาค มีความเหมาะสมคือ 1 ปีการศึกษา แบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 15 สัปดาห์ และอาจมีภาคฤดูร้อนได้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบเดียวกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัย จึงทำให้ช่วงเวลาในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางเดียวกันซึ่งทำให้อาจารย์ผู้สอนปฏิบัติงานได้โดยสะดวก

นักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วยมากที่สุดต่อหมวดวิชาบังคับจำนวน 24 หน่วยกิต มีความเหมาะสมเนื่องจากวิชาบังคับรวมทั้งสิ้น 8 วิชา (24 หน่วยกิต) สามารถจัดเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ภาคการศึกษาละ 3 วิชา คือ วันศุกร์ 1 วิชา และวันอาทิตย์ 2 วิชา และภาคฤดูร้อน 1 หรือ 2 วิชา ซึ่งไม่มากหรือน้อยเกินไป ทำให้ได้ความรู้ที่เหมาะสม และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในเวลาที่กำหนด

ศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุดต่อการจัดสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ หากไม่ผ่านตามเกณฑ์จัดให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากหลักสูตรกำหนดให้ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาต้องผ่านเกณฑ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารในยุคปัจจุบัน และการทำวิจัยโดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาสอบวัดความรู้ได้ หากสอบผ่านถือว่ามีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะเป็นผู้สำเร็จการศึกษา แต่หากสอบไม่ผ่านให้โอกาสในการลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้มีความรู้ในการสื่อสาร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนบทความวิจัยได้

ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาปัจจุบัน มีความเห็นสอดคล้องกัน

ด้วยค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดสำหรับข้อการกำหนด เนื้อหารายวิชาไม่ซ้ำซ้อน เนื่องจากในบางรายวิชา มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน เช่น วิชาบัญชีสำหรับนักบริหาร และวิชาการวิเคราะห์และการจัดการการเงิน ส่วนศิษย์เก่าเห็นด้วยต่อแผนการศึกษาตลอดหลักสูตร 5 ภาคการศึกษา สามารถสำเร็จได้ตามกำหนด ด้วยค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เพราะมีผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรน้อย เนื่องจากอยู่ในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการรักษาวินัยของผู้ศึกษาเป็นสำคัญ

สำหรับรายวิชาที่เรียนนั้น นักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วยมากที่สุดทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาสัมมนาธุรกิจเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากในขณะที่ยังตอบแบบสอบถาม นักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังไม่ได้เรียนวิชาสัมมนาธุรกิจ จึงยังไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาเพียงพอ ส่วนศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุดต่อทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ และวิชาการบัญชีสำหรับบริหาร เนื่องจากศิษย์เก่าที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการที่ยังไม่มีโอกาสได้ใช้ประโยชน์จากวิชาทั้งสอง

3) คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา/อาจารย์ผู้สอนและกลยุทธ์การสอน พบว่า ผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกัน คือเห็นด้วยมากที่สุด เนื่องจากให้ความสำคัญต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จึงมุ่งเน้นในการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนที่สามารถให้ความรู้และประสบการณ์ตรงต่อผู้เรียนได้มากที่สุด โดยที่ผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าคาดหวังว่าจะได้ความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์

เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนเห็นด้วยมากที่สุดต่อการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญ มีประสบการณ์มาบรรยายพิเศษ เนื่องจากประสบการณ์ตรงจากการทำงานของอาจารย์ผู้สอนเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นผู้ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงาน นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน และอาจารย์ผู้สอนดูแลเอาใจใส่ในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ตามลำดับ ซึ่งจะทำให้มีความพร้อมอย่างยิ่งในการให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งมีความมุ่งมั่นในการฝึกให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์ ไม่คัดลอกผลงานผู้อื่น และส่งงานตรงเวลา ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่จะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อลูกค้า ต่อสังคมและต่อประเทศชาติ ไม่ดำเนินธุรกิจอย่างเอารัดเอาเปรียบ ไม่ลอกเลียนหรือแย่งชิงผลงานของผู้อื่น และที่สำคัญต้องตรงต่อเวลาเนื่องจากเวลาเป็นสิ่งมีค่าอย่างยิ่งในการดำเนินธุรกิจ

ในขณะเดียวกัน นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าเห็นด้วยในระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สอดคล้องกัน ได้แก่ ฝึกการใช้ศักยภาพทางคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนกิจกรรมในการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน จึงมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีอย่างสารสนเทศในการปฏิบัติงานเป็นประจำ

4) ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าเห็นด้วยมาก อาจเนื่องมาจากนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าได้รับผลกระทบจากปัญหาของการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ในห้องสมุด สำหรับข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดสอดคล้องกันได้แก่ ปัจจัยในการบริการของเจ้าหน้าที่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมและให้เกียรติทุกคนเสมอ สร้างจิตสำนึกการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ รับผิดชอบในหน้าที่ และได้รับข้อมูลข่าวสารจากมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีความรับผิดชอบต่อในงานของตน มีความทุ่มเทและเต็มใจในการปฏิบัติงาน มีความพร้อมในการให้บริการ มีความรักและสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกัน และสามารถปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้ โดยไม่ต้องให้ผู้ช่วยรับบริการ ต้องรอคอย หรือมาใหม่ในวันอื่น

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่า มีความเห็นสอดคล้องกันได้แก่ มีหนังสือ/วารสาร/สิ่งพิมพ์/งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัยระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตรวดเร็ว สะดวกในการใช้งานตามลำดับ เนื่องจากช่วงเวลาที่นักศึกษาใช้ห้องสมุดไม่สอดคล้องกับเวลาการปฏิบัติงานของห้องสมุดมหาวิทยาลัย นักศึกษาต้องใช้ห้องสืบค้นในอาคารเรียนระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีหนังสือ/วารสาร/สิ่งพิมพ์/งานวิจัย และเอกสารต่างๆ น้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยล่าช้า ไม่สะดวกในการใช้งาน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเห็นด้วยมากที่สุดต่อด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร สอดคล้องกับศึกษาของวริษฐา (2553) พบว่าการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการ ด้านผลผลิตและด้านผลลัพธ์การเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ การศึกษาของ สายฝน (2546) พบว่าด้านปัจจัยเบื้องต้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับ สุรางค์ (2552) พบว่าคุณภาพหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านผลผลิตของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ความคิดเห็นต่อกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร

จาก (Table 3) ด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์และศิษย์เก่า เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนนักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วยในระดับมาก ด้านที่เห็นด้วยมากที่สุด สำหรับผู้บริหารหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนเชื่อมั่นว่าวิธีการในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนแต่ละคนได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและยุติธรรม ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุดต่อการให้คำปรึกษา เนื่องจากผู้เรียนได้รับการดูแลและให้คำปรึกษาจากอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาห้องเรียน รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และค้นคว้าอิสระอย่างเต็มที่ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่อยู่ประจำในมหาวิทยาลัย ทำให้

Table 2 The mean and the standard deviation of the attitude to the detective factors of the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554).

the detective factors	the curriculum administrators/ lecturers		the current students		alumnus		entrepreneurs	
	mean	agree	mean	agree	mean	agree	mean	agree
1. the objectives of the curriculum	4.45	highest	4.27	highest	4.30	highest	-	-
2. the structure and content	4.48	highest	4.08	high	4.30	highest	-	-
3. the qualifications of learners/ lecturers and teaching techniques	4.48	highest	4.37	highest	4.61	highest	-	-
4. factors of learning	4.28	highest	4.06	high	3.84	high	-	-
total	4.42	highest	4.19	high	4.25	highest	-	-

นักศึกษาสามารถเข้าพบได้โดยสะดวก สำหรับรายละเอียดด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร สามารถอธิบายได้ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน เห็นด้วยมากที่สุด โดยเห็นด้วยมากที่สุดกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักศึกษา และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ เนื่องจากผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนตระหนักดีว่า การศึกษาในระดับปริญญาโท ผู้เรียนต้องมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการเรียน ในการค้นคว้าหาข้อมูลร่วมกัน เพราะในแต่ละรายวิชาอาจารย์ผู้สอนจะมอบหมายงานเป็นกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะทำให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งในการเรียนและการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

ส่วนนักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วยมาก โดยที่เห็นด้วยมากที่สุดต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชา เน้นให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ เนื่องจากผู้เรียนต้องรับภาระหนักทั้งด้านการเรียน และการทำงานประจำ ดังนั้นการจัดกิจกรรมในรายวิชา จะส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ประกอบในการเรียน ทั้งนี้ ความรู้ที่ได้มาจากความร่วมมือกันจะผ่านกระบวนการคิดและวิเคราะห์อย่างสมเหตุสมผล จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี

สำหรับศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุด โดยเห็นด้วยมากที่สุดกับการจัดตารางเรียนและตารางสอบที่เหมาะสม คือเรียนวันศุกร์ เวลา 18.00-21.00 น. และวันอาทิตย์ เวลา 09.00-16.00 น. เนื่องจากศิษย์เก่าที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในภาคเอกชน และต้องทำงานในวันเสาร์ จึงมีความพอใจกับการ

เรียนในวันศุกร์และวันอาทิตย์ เพราะไม่กระทบกับการทำงานประจำ

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด พบว่าผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และศิษย์เก่า มีความเห็นสอดคล้องกัน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เนื่องจากตระหนักดีว่า การทำวิจัยเป็นเรื่องยากและต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้า และทำความเข้าใจในงานวิจัยนั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้

2) การวัดและประเมินผล พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน และศิษย์เก่า เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ส่วนนักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วยในระดับมาก โดยที่ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนเห็นด้วยมากที่สุด ใน 4 ข้อ ได้แก่ (1) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ (2) ประเมินผลการเรียนรู้จากการทดสอบทฤษฎี (3) ประเมินผลการเรียนรู้จากผลงานและการปฏิบัติงานของนักศึกษาที่ได้รับมอบหมาย และ (4) ประเมินผลการเรียนรู้จากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก จึงตระหนักดีว่าในการวัดผลที่ถูกต้อง ควรวัดและประเมินให้ครบถ้วนทั้ง 4 ประการประกอบกัน ส่วนนักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุด กับข้ออาจารย์ผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม เช่นการแต่งกาย การส่งงานตามเวลาที่กำหนด และการร่วมกิจกรรม เพราะเป็นสิ่งที่นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้ง่ายกว่าการสอบทฤษฎี ซึ่งจะเป็นคะแนนช่วยสนับสนุนผลการเรียนในแต่ละรายวิชาได้

สำหรับข้อที่ผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 กลุ่ม เห็นด้วยน้อยที่สุดสอดคล้องกัน ได้แก่ ประเมินผลการเรียนรู้จากรายงานการศึกษาดูงาน เนื่องจากนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาดูงานน้อย เพราะเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอยู่แล้ว การประเมินผลการเรียนรู้จากรายงานการศึกษาดูงานจึงไม่เหมาะสมเท่าที่ควร

3) ด้านการให้คำปรึกษาพบว่า ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า เห็นด้วยมากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ต้องมีภาระงานประจำมาก ทำให้การเรียนมีอุปสรรคบ้าง การได้รับการดูแลและให้คำปรึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และบรรลุเป้าหมายในเวลาที่กำหนด สำหรับข้อที่ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเห็นด้วยมากที่สุดสอดคล้องกัน ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/ค้นคว้าอิสระมีความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และการให้คำปรึกษาของอาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาความรู้ด้วยตนเองซึ่งในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และค้นคว้าอิสระ เป็นผู้มีบทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นบุคคลที่ต้องให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่อนักศึกษา หากอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ หรือมีเวลาให้กับนักศึกษาน้อย อาจทำให้นักศึกษาไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่สอดคล้องกัน ได้แก่ ผู้เรียนสามารถเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอนได้โดยสะดวก เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์ผู้สอน ต่างมีภาระงานมาก ทั้งด้านการเรียนการสอน งานวิจัย และการดูแลวิทยานิพนธ์และค้นคว้าอิสระ รวมทั้งภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย จึงอาจทำให้เป็นอุปสรรคบ้างในการพบนักศึกษา

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่มีต่อด้านกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ (2554) พบว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประกอบด้วย

การจัดการเรียนการสอน และการสนับสนุน และการให้คำแนะนำนักศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกับการศึกษาของ สายฝน (2546) พบว่าด้านกระบวนการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ด้านการเตรียมการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล

Table 3 The mean and the standard deviation of the attitude to the process of the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554).

process of curriculum	the curriculum administrators/ lecturers		the current students		alumnus		entrepreneurs	
	mean	agree	mean	agree	mean	agree	mean	agree
1. learning management	4.51	highest	4.09	high	4.53	highest	-	-
2. assessment	4.52	highest	4.15	high	4.51	highest	-	-
3. advice	4.34	highest	4.23	highest	4.56	highest	-	-
total	4.46	highest	4.16	high	4.53	highest	-	-

2.4 ความคิดเห็นต่อผลผลิตของหลักสูตรเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

จาก (Table 4) ด้านผลผลิตของหลักสูตรเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการเห็นด้วยมาก เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทุกกลุ่มมุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลผลิตของหลักสูตรจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถทำประโยชน์ให้กับหน่วยงาน สังคมและประเทศชาติได้อย่างดี สำหรับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ด้านคุณธรรมและจริยธรรม พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่าและผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือเห็นด้วยมากที่สุด เนื่องจากปัจจุบัน ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญกับความมีคุณธรรม จริยธรรมเป็นอย่างมาก เพราะการดำเนินธุรกิจหรือการทำงานใดๆ ก็ตาม หากกระทำด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เอารัดเอาเปรียบ ย่อมได้รับความเชื่อมั่น ศรัทธาจากบุคคลและสังคม นำมาซึ่งความสำเร็จอย่างยั่งยืน สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ที่ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ศิษย์เก่า และผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ มีความขยันหมั่นเพียร มุ่งมั่นในการ

ทำงานให้สำเร็จ เนื่องจากความขยันหมั่นเพียร ความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จนั้นแสดงถึงความรับผิดชอบ อุตุน เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายทั้งของตนเองและหน่วยงาน โดยเฉพาะผู้ประกอบการมีความคาดหวังให้พนักงานของตนทำงานให้สำเร็จ บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจะนำความสำเร็จมาหน่วยงาน ส่วนนักศึกษาปัจจุบันเห็นด้วยมากที่สุดกับการรู้จักกาลเทศะ รู้สิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำตามเวลาที่เหมาะสม เนื่องจากยังอยู่ในสถานภาพการเป็นนักศึกษา จึงคำนึงถึงการปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่อย่างเหมาะสม

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดนั้น ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาปัจจุบันมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ได้แก่ มีความตรงต่อเวลา อาจเนื่องจากการปฏิบัติตนของนักศึกษาปัจจุบันในการเข้าห้องเรียนสาย ไม่ตรงต่อเวลาเป็นประจำ ทำให้อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกิดความเคยชิน จนกลายเป็นเรื่องที่สามารถปฏิบัติได้ตามปกติ ส่วนศิษย์เก่าและผู้ประกอบการมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เป็นผู้อุทิศเวลาในการทำงาน อาจเนื่องมาจากผู้ประกอบการมีความคาดหวังให้พนักงานของตน อุทิศเวลาในการทำงานอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับตน ทั้งนี้เพื่อต้องการให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายและได้ผลการดำเนินงานสูงสุด

2) ด้านความรู้ พบว่า ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการเห็นด้วยมาก และข้อที่มีคะแนนสูงสุดสอดคล้องกัน ได้แก่ มีความรู้และทักษะในงาน

ที่ปฏิบัติเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายย่อมให้ความสำคัญต่อความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จะเป็นการพัฒนาตนเองให้มีความรู้มากขึ้น เพื่อสามารถนำความรู้ใหม่ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการเพิ่มทักษะการปฏิบัติงานให้ตนเอง แสดงให้เห็นถึงความมีคุณภาพของหลักสูตร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ มีความรู้และทักษะในการประยุกต์ใช้เครื่องมือต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มีความรู้ในการอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง และ มีความรู้ในการบริหารจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาปรับปรุงและบูรณาการในการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีระบบตามลำดับ เนื่องจากแต่ละกลุ่มมีประสบการณ์แตกต่างกัน จึงมีความคาดหวังต่อความรู้ที่ควรจะได้รับแตกต่างกัน

3) ด้านทักษะทางปัญญา พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่า เห็นด้วยมากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการเห็นด้วยมาก โดยที่ข้อที่มีค่าสูงสุดสำหรับผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน ได้แก่ สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ถูกต้องรวดเร็ว สำหรับศิษย์ปัจจุบัน ได้แก่ มีความอดทนในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากหัวหน้าหรือผู้มอบหมายงานทุกคนคาดหวังให้งานที่ตนมอบหมายสำเร็จบรรลุเป้าหมายอย่างถูกต้อง ดังนั้น ผู้ปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายงานนั้นควรใช้สติปัญญาในการคิดวิเคราะห์

เพื่อหาวิธีในการปฏิบัติอย่างเหมาะสมด้วยความอดทน เพื่อให้สำเร็จบรรลุเป้าหมายโดยเร็ว

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดโดยที่ผู้เกี่ยวข้องับหลักสูตรทุกฝ่ายมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ได้แก่ มีทักษะในการทำวิจัย อาจเนื่องมาจากการทำวิจัยไม่ใช่ภาระงานในหน้าที่ความรับผิดชอบหลัก ซึ่งองค์กรบางแห่งอาจจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานวิจัยอยู่แล้ว หรือบางแห่งอาจมอบให้หน่วยงานภายนอกที่มีทักษะด้านวิจัยโดยตรงเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น จึงมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษาพัฒนาความรู้ และทักษะในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากกว่าการมีทักษะในการทำวิจัย

4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พบว่าผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการเห็นด้วยมาก เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้พนักงานเกิดความรัก ความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยที่ผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ยอมรับผลการประเมินในการทำงานได้ และมีบุคลิกภาพด้านร่างกายและจิตใจดี ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามทุกปัจจัยจะส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน หากในหน่วยงานมีพนักงานที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันแล้ว ย่อมทำให้เกิดความร่วมมือและช่วยเหลือกันในการทำงานเป็นทีมเกิดความรัก ความสามัคคี และการยอมรับซึ่งกันและกัน ยอมรับในผลการประเมินการทำงานของตนเอง ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน ส่งผลให้มีบุคลิกภาพร่างกายและจิตใจที่ดีขึ้น

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สอดคล้องกันได้แก่ ให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงานและลูกน้องอยู่เสมอ มีความสามารถในการเป็นผู้นำทีม มีความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของหน่วยงาน/สังคม เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาอาจยังต้องการเวลาในการสร้างสมความรู้และประสบการณ์ให้มากขึ้น เพื่อให้มีความพร้อมในการเป็นผู้นำทีม และมีความสามารถในการให้คำปรึกษาต่อลูกน้องและเพื่อนร่วมงานได้ ซึ่งจะนำไปสู่ความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของหน่วยงานและสังคมต่อไป

5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ เห็นด้วยมากถึงมากที่สุด สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยที่นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ได้แก่ สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานประจำอยู่แล้ว โดยเฉพาะในยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน ผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับงานในทุกสถานการณ์ได้ สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนอยู่เสมอ นำไปสู่การเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในงานส่งผลให้เกิดทักษะในการสื่อสารข้อมูล ทั้งการพูดและการเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจและยอมรับได้โดยง่าย

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยที่ผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า และผู้ประกอบการมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ได้แก่ มีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้ขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะให้การสนับสนุนอย่างไรก็ตามภาษาอังกฤษยังเป็นปัญหาต่อนักศึกษาในส่วนภูมิภาคอยู่มาก ซึ่งจะเป็นผลเสียอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานของตนเอง และหน่วยงาน เพราะในอนาคตอันใกล้ที่ประเทศไทย ต้องเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การสื่อสารภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นและสำคัญมาก ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ในขณะที่ทุกประเทศในอาเซียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดี จึงทำให้คนไทย ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่ขาดความรู้ และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ อาจเสียโอกาส ในการก้าวไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์ได้

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้อง กับหลักสูตรที่มีต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ (2554) พบว่า คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุดส่วนด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ สายฝน (2546) พบว่าด้านผลผลิตมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ด้านคุณลักษณะทั่วไป ของผู้สำเร็จการศึกษา และคุณลักษณะทางวิชาชีพ ของผู้สำเร็จการศึกษา

Table 4 The mean and the standard deviation of the attitude to the graduated students of the Master of Business Administration Program (revised curriculum B.E. 2554).

the characteristics of graduated learners	the curriculum administrators/ lecturers		the current students		alumnus		entrepreneurs	
	mean	agree	mean	agree	mean	agree	mean	agree
1. moral and ethic	4.49	highest	4.35	highest	4.53	highest	4.33	highest
2. knowledge	4.42	highest	4.29	highest	4.30	highest	4.03	high
3. intelligence	4.35	highest	4.32	highest	4.46	highest	4.16	high
4. relationship	4.55	highest	4.39	highest	4.52	highest	3.97	high
5. number's analitical, communication and using technology	4.16	high	4.34	highest	4.32	highest	3.90	high
total	4.40	highest	4.33	highest	4.43	highest	4.08	high

สรุป

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหารหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า เห็นด้วยต่อหลักสูตรในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ประกอบการเห็นด้วยต่อหลักสูตรในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้นำข้อค้นพบจากการวิจัยมาเสนอแนะ เพื่อที่จะนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป โดยข้อเสนอแนะมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย พบประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่า มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ เห็นด้วยมากที่สุดต่อบัณฑิตเข้าของหลักสูตร ด้านคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา/อาจารย์ผู้สอนและกลยุทธการสอนเป็นลำดับแรก เนื่องจาก ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทุกฝ่ายให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพการเรียนการสอนมากที่สุด โดยเชื่อมั่นว่าอาจารย์ผู้สอนและกลยุทธการสอนของอาจารย์จะเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามุ่งเป้าหมายอย่างมีคุณภาพนั้น เป็นสิ่งที่ดีและถูกต้อง สมควรที่ผู้บริหารหลักสูตรควรจรรงรักษาไว้ โดยให้ความสำคัญต่อการเชิญผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรต่างๆ ที่มีประสบการณ์ตรงในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของตนให้ดียิ่งขึ้น

โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่การแข่งขันมีความรุนแรง การจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ต้องเผชิญต่อภาวะการแข่งขันสูงเช่นเดียวกัน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมากที่เปิดการเรียนการสอนทางด้านนี้ ดังนั้น คุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและความสำเร็จในการสร้างความได้เปรียบการแข่งขันอย่างยั่งยืน นำไปสู่การตัดสินใจเลือกที่จะเข้ามาศึกษาและพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพในการปฏิบัติงานมากที่สุด

1.2 สำหรับปัจจัยที่ควรพัฒนา ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งพบว่าผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทุกฝ่าย มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ในห้องสมุดไม่เพียงพอต่อความต้องการนั้น เนื่องจากทั้งสองปัจจัยเป็นเครื่องมือและแหล่งข้อมูลในการแสวงหาความรู้ เพื่อประกอบการเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ความรวดเร็วของระบบอินเทอร์เน็ต และความพร้อมของห้องสมุด จะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ความจำเป็นในการพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ต และการเพิ่มปริมาณหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง หากมหาวิทยาลัยมีความพร้อมในปัจจัยสนับสนุนเหล่านี้ จะเป็นการอำนวยความสะดวกในการค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการเรียนและการทำวิจัยได้โดยไม่ต้องไปแสวงหาจากสถาบันอื่น ซึ่งจะเป็นการเสียเวลาและค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ทำให้การเรียนรู้บรรลุจุดหมายได้อย่างรวดเร็ว นำไปสู่การบอกต่อไปยังบุคคลอื่นให้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนเพิ่มมากขึ้น

1.3 ควรพัฒนาความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น ด้วยการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้มีการสอดแทรกกิจกรรมฝึกฝนทางด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในทุกรายวิชาให้มากยิ่งขึ้น ทั้งด้านการเขียน การอ่าน หรือการพูด ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยด้านภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นบุคลากรของประชาคมอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

2.1 การประเมินหลักสูตรครั้งต่อไป ควรเลือกกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนครบทุกรายวิชาแล้ว ซึ่งจะทำให้เข้าใจในเนื้อหาวิชาครบถ้วน และจะสามารถวิเคราะห์และให้คำตอบได้ดีว่า แต่ละรายวิชา มีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์อย่างไรในการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน

2.2 ปริมาณกลุ่มตัวอย่างที่เป็นศิษย์เก่า และผู้ประกอบการมีจำนวนน้อยเกินไป อาจทำให้ข้อมูลไม่ครอบคลุมและคลาดเคลื่อนได้ ดังนั้นควรขยายระยะเวลาในการประเมินออก เพื่อให้มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษามากขึ้น ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ครรชิต ทะกอง. 2550. การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว (หลักสูตรนานาชาติ). วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร, กรุงเทพฯ.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, วิทยาลัยการจัดการ. 2554. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554).
- วรวิทย์ ประสิทธิ์ผล. 2554. การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.

- วิรัชชา ปัญญานวล. 2553. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สายฝน คงเกลี้ยง. 2546. การประเมินหลักสูตรโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้จัดการยุคใหม่. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล. 2552. การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.